

лице. Азъ не искамъ да те обвинявамъ, но искамъ да зная какъ е станало това нѣщо, да се ползувашъ съ такова довѣрие?

— Азъ когато отивахъ въ дюкяна на Карагюлева глѣдахъ разни хора, които постоянно се черпѣха, черпѣха и мене, тогава азъ поискахъ да се запозная съ тѣхъ, за да видя какво си говорятъ по между си.

— Ний не можемъ да се разберемъ. Ти ако искашъ да кажешъ нѣкому тайна трѣбва да го познавашъ добръ и послѣ да му повѣришъ тайната. Вий имате ли добро познайство съ Карагюлева и бѣхте ли въ добро отношение съ него?

— Една вечеръ азъ отидохъ въ дюкяна му, събраха се и други хора, тогава Карагюлевъ ми каза: „Христо, този случай струва една лира“ и почна да ми открива нѣкои работи. Азъ пакъ му казахъ, че отъ мене струва двѣ лири.

— Ти по образование не се сравнявашъ съ тѣхъ, не ти ли прѣдложиха нѣкоя сума или нѣкоя награда, като извършишъ тази работа?

— Сума не ми прѣдложиха. Само ми казаха, че ще ме наградятъ.

Прѣдсед.: Съ пари или съ орденъ?

— Не ми казаха.

Подполк. Кутинчевъ: Г-нъ Македонски, въ станцията съществува ли книга за отпускътъ на чиновникитѣ?

Обв. П. Македонски: Такава книга нѣма, но дава се прошение за отпускъ.

— Въ празнични дни работите ли?

— Работимъ.

— Колко работите?

— Отъ 2 до 6 часа.

— Всѣки празникъ отивате ли да работите?

— Отиваме.

— Вий помощникъ нѣмахте ли?

— Нѣмахъ.

— Но възможно ли е да нѣмате помощникъ? Вий получавате паричната кореспонденция, паричнитѣ записи и пр., въ случай на болѣсть кой ще ви замѣсти?

— Пощенския чиновникъ колкото и да бѣде болѣнъ трѣбва да се яви въ станцията, защото безъ неговото присѣствие не е възможно.

Прѣдсед.: Напримѣръ не може да стане отъ кревета?